

Man gik da til den anden Sag paa Dagsordenen, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai 1868 §§ 2 og 4.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 5046 ff.)

Der var stillet følgende Endringsforslag:

Af Buhl og Tauber:

§ 2 udgaar.

Lovforslagets Paragrafer, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Buhl: Det ærede Medlem for Holbækt Amts 3die Valgkreds (Tauber) og jeg have tilladt os at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa, at § 2 af denne Lov udgaar. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa at begrunde det, da Sagen jo fik en temmelig indgaaende Drøftelse ved 1ste Behandling. Jeg skal bemærke, at det Gode, som det er nødvendigt at opnaa for Administrationen, opnaas allerede ved § 1, uden at man derfor behøver at vedtage § 2. Den slipper herefter for i Genhold til Lov 26de Mai 1868 § 4 Nr. 2 at opkræve den een Procents Afgift, som gjør, at Overformynderiet i disse gode Pengetider har saa ondt ved at faae Pengene udlaant. Dette bliver fyldestgjort ved, at vi tage § 1, og jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i, at det bliver nødvendigt og formaalstjenligt, at der kommer en saadan Bestemmelse som den i § 1; derimod kan jeg ikke se Nødvendigheden af Bestemmelsen i § 2. Vi have ment, at Tiden er saa langt fremrykket, at vi ikke kunne føre lange Forhandlinger, hvis Lovforslaget skal gaa igjennem; men da vi tillige have ment det rigtigst at faae § 1 gjort til Lov, har det ærede Medlem for Holbækt Amts 3die Valgkreds (Tauber) og jeg ramt, hvad vi ville, ved at forlange, at § 2 simpelthen udgik. Vi kunde ogsaa have stillet et Endringsforslag, hvorved man havde tilfattet at faae Noget ved Siden af det, § 2 giver; men da dette muligvis kunde føre til, at hele

Loven strandede paa Grund af den korte Tid, saa have vi ment kun at burde stille Lovforslag om, at § 2 udgaar. Mener saa den høitærede Minister, at man bør gaa den Vej, som er anvist i § 2, hvad han nu mener, saa kan den høitærede Minister jo ad Aare komme med et Lovforslag i den Retning, og vi kunne saa faae det ændret saaledes, at vi maaste kunne blive enige med Ministeren om at forhøie Administrationsafgiften for den udenbys Afdeling fra 12,000 Kr. til 28,000 Kr., naar vi ved Siden deraf faae Noget, som vi have Interesse for. Derfor anbefaler jeg det høie Thing at stemme for denne Endring. Der sker ikke nogen Ulykke overfor Bestemmelsen om den ene Procent ved, at § 2 ikke vedtages.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal naturligvis kun anbefale det høie Thing ikke at vedtage dette Endringsforslag, men at opretholde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori jeg har tilladt mig at forelægge det. Jeg tror, det maa siges at være en saa klar og billig Forbring, at det er paa høie Tid at tilfredsstille den. Det er jo i Virkeligheden saa, at den indenbys Afdeling af Overformynderiet allerede har lidt saa megen Uret ved at maatte afholde en uforholdsmæssig Del af Udgifterne for den udenbys Afdeling, at det forekommer mig, at det uden al Betænkning maa siges at være et Billigheds- og Retfærdighedskrav, at man afhjælper dette, og at det navnlig kan afhjælpes paa den Maade, som Lovforslaget foreslaar, og som er ganske i Samklang med det Princip, som blev lagt til Grund, da Sammensmeltningen fandt Sted. Det forekommer det mig ikke, der kan indvendes Noget imod. Der blev forrige Gang reist Spørgsmaal om Jyllands Stilling til Loven og navnlig om, hvorvidt man kunde sige, at denne Del af Landet blev prægraveret i nogen Maade i den Henseende. Jeg tillod mig allerede forrige Gang at gjøre opmærksom paa, at der efter Loven ikke kunde være Tale om nogen Prægravaation, da det var foreskrevet, at de fra et vist Amt indkomne Overformynderimidler saavidt muligt skulde gaa ud i Amtet igjen, og dette sker ogsaa for Jyllands Vedkommende. Men jeg havde ikke Tallene ved Haanden og var derfor ikke i Stand til nærmere at besvare Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold det var sket. Jeg har senere erhvervet mig Oplysning herom, og jeg vil benytte Leiligheden til at meddele den. Den gaar da ud paa, at Jylland saa langt fra kan siges at være prægraveret, at der tværtimod i Jylland er blevet udlaant meget større Be-